

REGULAMENTUL (UE) NR. 465/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 22 mai 2012

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 48,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Pentru a ține cont de schimbările juridice din anumite state membre și pentru a garanta securitatea juridică pentru părțile interesate, este necesară adaptarea Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (2) Au fost primite și incluse în prezentul regulament propuneri relevante din partea Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială referitoare la coordonarea regimurilor de securitate socială în vederea îmbunătățirii modernizării dreptului Uniunii.
- (3) Schimbările în realitatea socială pot influența coordonarea sistemelor de securitate socială. Pentru a răspunde unor astfel de modificări, sunt necesare modificări în ceea ce privește stabilirea legislației și a prestațiilor de șomaj aplicabile.
- (4) Conceptul de „bază de reședință” pentru membrii echipajului de comandă și ai echipajului de cabină, în conformitate cu dreptul Uniunii, este definit în anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 privind armonizarea cerințelor

tehnice și a procedurilor administrative în domeniul aviației civile ⁽⁴⁾. În scopul facilitării aplicării titlului II din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 în cazul acestei categorii de persoane, se justifică introducerea unei norme speciale în care noțiunea de „bază de reședință” să devină criteriul pentru stabilirea legislației aplicabile membrilor echipajului de comandă și ai echipajului de cabină. Cu toate acestea, legislația aplicabilă membrilor echipajului de comandă și ai echipajului de cabină ar trebui să rămână stabilă, iar principiul „bazei de reședință” nu ar trebui să determine modificări frecvente ale legislației aplicabile din cauza modelelor de lucru sau a cererilor sezoniere ale sectorului industrial.

- (5) În situațiile în care o persoană lucrează în două sau mai multe state membre, ar trebui să se clarifice că acea condiție de a desfășura o „parte substanțială” a activității în înțelesul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se aplică și persoanelor care desfășoară activități pentru mai multe întreprinderi sau mai mulți angajatori.
- (6) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ar trebui modificat prin introducerea unei noi dispoziții care să garanteze că un lucrător frontalier care desfășoară o activitate independentă și care intră în șomaj total beneficiază de prestații dacă a realizat perioade de asigurare în calitate de persoană care desfășoară activități independente sau dacă a realizat perioade de activitate independentă recunoscute în scopul acordării unor prestații de șomaj în statul membru competent și dacă în statul membru de reședință nu există un sistem de prestații de șomaj care să acopere persoanele care desfășoară activități independente. Dispoziția respectivă ar trebui revizuită în lumina experienței acumulate după o perioadă de doi ani de aplicare și, dacă este cazul, ar trebui modificată.
- (7) Prin urmare, Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează:

1. Termenul „Comisia Comunităților Europene” se înlocuiește cu termenul „Comisia Europeană” în întregul text.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 10 mai 2012.

⁽²⁾ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 284, 30.10.2009, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 373, 31.12.1991, p. 4.

2. Se introduce următorul considerent:

„(18b) În anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 privind armonizarea cerințelor tehnice și a procedurilor administrative în domeniul aviației civile (*), conceptul de „bază de reședință” pentru membrii echipajului de comandă și ai echipajului de cabină este definit drept locația desemnată de către operator pentru membrul echipajului de unde acesta începe și încheie în mod normal o perioadă de serviciu sau o serie de perioade de serviciu și unde, în condiții normale, operatorul nu este responsabil de cazarea membrului respectiv al echipajului. În scopul facilitării aplicării titlului II din prezentul regulament pentru membrii echipajului de comandă și ai echipajului de cabină, se justifică utilizarea conceptului de „bază de reședință” drept criteriu pentru a stabili legislația aplicabilă membrilor echipajului de comandă și ai echipajului de cabină. Cu toate acestea, legislația aplicabilă membrilor echipajului de comandă și ai echipajului de cabină ar trebui să rămână stabilă, iar principiul bazei de reședință nu ar trebui să determine modificări frecvente ale legislației aplicabile din cauza modelelor de lucru sau a cererilor sezoniere ale sectorului industrial.

(*) JO L 373, 31.12.1991, p. 4.”

3. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Declarații ale statelor membre privind domeniul de aplicare a prezentului regulament

(1) Statele membre notifică în scris Comisiei Europene declarațiile efectuate în conformitate cu articolul 1 litera (l), legislațiile și regimurile prevăzute la articolul 3, convențiile realizate conform dispozițiilor prevăzute la articolul 8 alineatul (2), prestațiile minime menționate la articolul 58 și absența unui sistem de asigurări prevăzut la articolul 65a alineatul (1), precum și modificările de fond. Aceste notificări indică data de la care prezentul regulament se va aplica regimurilor specificate de statele membre în declarațiile lor.

(2) Notificările menționate se transmit anual Comisiei Europene și sunt făcute publice în mod corespunzător.”

4. La articolul 11 se adaugă următorul alineat:

„(5) O activitate desfășurată în calitate de membru al echipajului de comandă sau al echipajului de cabină care furnizează servicii de transport aerian de pasageri sau de mărfuri este considerată a fi o activitate desfășurată în statul membru în care se află baza de reședință, astfel cum este definită în anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91”.

5. La articolul 12, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru, și care este detașată de angajatorul respectiv în alt stat membru pentru a lucra pentru angajator continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu fi fost trimisă pentru a înlocui o altă persoană detașată.”

6. La articolul 13, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre face obiectul:

(a) legislației statului membru de reședință, în cazul în care desfășoară o parte substanțială a activității sale în statul membru respectiv; sau

(b) dacă el/ea nu desfășoară o parte substanțială a activității sale în statul membru de reședință:

(i) legislației statului membru în care este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului, dacă persoana este angajată de o întreprindere sau de un angajator; sau

(ii) legislației statului membru în care este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului, dacă persoana este angajată de două sau mai multe întreprinderi sau angajatori ale căror sedii sau locuri de desfășurare ale activității sunt situate într-un singur stat membru; sau

(iii) legislației statului membru în care este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului, altul decât statul membru de reședință, dacă persoana este angajată de două sau mai multe întreprinderi sau angajatori care își au sediile sau locurile de desfășurare a activității în două state membre, unul dintre acestea fiind statul membru de reședință; sau

(iv) legislației statului membru de reședință, dacă persoana este angajată de două sau mai multe întreprinderi sau angajatori, dintre care cel puțin două (doi) au sediul sau locul de desfășurare a activității în state membre diferite, altele decât statul membru de reședință.”

7. La articolul 36, alineatul (2a) se înlocuiește cu următorul text:

„(2a) Instituția competentă nu poate refuza acordarea autorizației prevăzute la articolul 20 alineatul (1) unei persoane asigurate care a suferit un accident la locul de muncă sau care a contractat o boală profesională și care are dreptul la prestații din partea instituției respective, în cazul în care nu i se poate acorda un tratament adecvat stării sale de sănătate în statul membru pe teritoriul căruia își are reședința, într-un termen justificat din punct de vedere medical, avându-se în vedere starea sa actuală de sănătate și evoluția probabilă a bolii.”

8. Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 63

Dispoziții speciale pentru renunțarea la clauzele de reședință

În sensul prezentului capitol, articolul 7 se aplică doar în cazurile prevăzute la articolele 64, 65 și 65a și în limitele stabilite de acestea.”

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 65a

Dispoziții speciale pentru lucrătorii frontalieri care desfășoară o activitate independentă aflați în șomaj total, atunci când în statul membru de reședință nu există un sistem de prestații de șomaj care să acopere persoanele care desfășoară activități independente

(1) Prin derogare de la articolul 65, o persoană aflată în șomaj total care a realizat cel mai recent, ca lucrător frontalier, perioade de asigurare în calitate de persoană care desfășoară activități independente sau perioade de activitate independentă recunoscute în scopul acordării unor prestații de șomaj într-un alt stat membru decât statul său membru de reședință și al cărei stat membru de reședință a transmis o notificare conform căreia nu există posibilitatea pentru oricare dintre categoriile de persoane care desfășoară activități independente de a fi acoperite printr-un sistem de prestații de șomaj din statul membru respectiv se înregistrează și se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru în care și-a desfășurat ultima activitate în calitate de persoană care desfășoară o activitate independentă și, în momentul în care solicită să beneficieze de prestații, aderă în mod continuu la condițiile prevăzute în legislația acestui din urmă stat membru. Persoana aflată în șomaj total poate, ca o etapă suplimentară, să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă aflate în statul său membru de reședință.

(2) Se furnizează prestații persoanei aflate în șomaj total menționate la alineatul (1) de către statul membru sub incidența legislației căruia s-a aflat cel mai recent, în conformitate cu legislația pe care o aplică respectivul stat membru.

(3) Dacă persoana aflată în șomaj total menționată la alineatul (1) nu dorește să se pună sau să rămână la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă aflate în statul membru unde și-a desfășurat ultima activitate după ce s-a înregistrat la aceste servicii, ci dorește să caute un loc de muncă în statul membru de reședință, se aplică *mutatis mutandis* articolul 64, cu excepția alineatului (1) litera (a) din acesta. Instituția competentă poate prelungi perioada menționată la prima teză din articolul 64 alineatul (1) litera (c) până la sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații.”

10. La articolul 71, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia administrativă hotărăște cu majoritate calificată, astfel cum se definește în tratate, cu excepția adoptării statutului său, care se stabilește de comun acord de către membrii săi.

Deciziile privind chestiunile de interpretare prevăzute la articolul 72 litera (a) sunt făcute publice în mod corespunzător.”

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 87a

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 465/2012

(1) În cazul în care, în urma intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 465/2012, o persoană, în conformitate cu titlul II din prezentul regulament, face obiectul legislației altui stat membru decât cel stabilit înainte de respectiva intrare în vigoare, legislația statului membru aplicabilă înainte de data respectivă continuă să i se aplice pentru o perioadă tranzitorie atât timp cât situația relevantă rămâne neschimbată și, în orice caz, pentru cel mult 10 ani de la data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 465/2012. Persoana în cauză poate solicita ca perioada tranzitorie să nu i se mai aplice. O astfel de cerere se depune la instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință. Cererile depuse până la 29 septembrie 2012 se consideră a produce efecte la 28 iunie 2012. Cererile depuse după 29 septembrie 2012 produc efecte în prima zi a lunii următoare lunii în care s-au depus acestea.

(2) Nu mai târziu de 29 iunie 2014, Comisia administrativă evaluează punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute la articolul 65a din prezentul regulament și prezintă un raport privind aplicarea acestora. Pe baza acestui raport, Comisia Europeană poate, după caz, să prezinte propuneri de modificare a acestor dispoziții.”

12. Anexele X și XI se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6 alineatul (1), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) legislația statului membru de reședință, dacă persoana în cauză își desfășoară activitatea salariată sau independentă în două sau mai multe state membre și desfășoară o parte a activității sau activităților sale în statul membru de reședință sau dacă persoana în cauză nu desfășoară nicio activitate salariată sau independentă;

(c) în toate celelalte cazuri, legislația statului membru a cărei aplicare a fost mai întâi solicitată, dacă persoana desfășoară o activitate sau activități în două sau mai multe state membre.”

2. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În sensul aplicării articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, o persoană care «desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre» este o persoană care desfășoară în mod simultan sau alternativ una sau mai multe activități separate, fie pentru aceeași întreprindere sau același angajator, fie pentru întreprinderi sau angajatori diferiți, în două sau mai multe state membre.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(5a) În sensul aplicării titlului II din regulamentul de bază, «sediul sau loc de desfășurare a activității» înseamnă sediul sau locul de desfășurare a activității în care se adoptă deciziile principale ale întreprinderii și în care se exercită funcțiile administrației sale centrale.

În sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, un membru angajat al echipajului de comandă sau al echipajului de cabină care prestează în mod normal serviciul de transport aerian de pasageri sau de marfă în două sau mai multe state membre se supune legislației statului membru în care se află baza de reședință, astfel cum este definită în anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 privind armonizarea cerințelor tehnice și a procedurilor administrative în domeniul aviației civile (*).

(5b) Activitățile de mică anvergură nu se iau în considerare în scopul stabilirii legislației aplicabile în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază. Articolul 16 din regulamentul de punere în aplicare se aplică tuturor cazurilor care fac obiectul prezentului articol.

(*) JO L 373, 31.12.1991, p. 4.”

3. La articolul 15 alineatul (1), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Instituția respectivă eliberează atestatul menționat la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare persoanei în cauză și pune, fără întârziere, la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru în care se desfășoară activitatea informații privind legislația aplicabilă persoanei respective, în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (b) sau al articolului 12 din regulamentul de bază.”

4. La articolul 54, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În scopul aplicării articolului 62 alineatul (3) din regulamentul de bază, instituția competentă a statului membru a cărui legislație a fost aplicată persoanei în cauză în ultima sa activitate salariată sau independentă furnizează, fără întârziere, la cererea instituției de la locul de reședință, toate informațiile necesare pentru calculul prestațiilor de șomaj care pot fi obținute în statul membru în care se situează, în special salariul sau venitul profesional primit.”

5. Articolul 55 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a face obiectul dispozițiilor articolului 64 sau ale articolului 65a din regulamentul de bază, persoana aflată în șomaj care se deplasează în alt stat membru informează instituția competentă înaintea plecării și solicită un document care certifică faptul că își păstrează dreptul la prestații în condițiile prevăzute la articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(7) Alineatele (2)-(6) se aplică *mutatis mutandis* situației prevăzute la articolul 65a alineatul (3) din regulamentul de bază”.

6. La articolul 56, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Dacă persoana aflată în șomaj hotărâște, în conformitate cu articolul 65 alineatul (2) sau cu articolul 65a alineatul (1) din regulamentul de bază, să se pună și la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile, înregistrându-se ca persoană care caută un loc de muncă, aceasta informează instituția și serviciile de ocupare a forței de muncă ale statului membru care furnizează prestațiile.

La solicitarea serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile, serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru care furnizează prestațiile trimit informațiile relevante privind înregistrarea persoanei aflate în șomaj și căutarea unui loc de muncă.

(2) Atunci când legislația aplicabilă în statele membre în cauză impune persoanei aflate în șomaj îndeplinirea anumitor obligații și/sau efectuarea unor activități de căutare a unui loc de muncă, obligațiile și/sau activitățile de căutare a unui loc de muncă de către persoana aflată în șomaj în statul membru care furnizează prestațiile sunt prioritare.

Neîndeplinirea de către persoana aflată în șomaj a tuturor obligațiilor și/sau neefectuarea activităților de căutare a unui loc de muncă în statul membru care nu furnizează prestațiile nu afectează prestațiile acordate în celălalt stat membru.”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 22 mai 2012.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. WAMMEN

ANEXĂ

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează:

1. Anexa X se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea „ȚĂRILE DE JOS”, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Legea privind încurajarea muncii și angajării persoanelor tinere cu handicap din 24 aprilie 1997 (Wet Wajong)”;

(b) în secțiunea „REGATUL UNIT”:

(i) litera (c) se elimină;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(e) Alocația pentru încadrare în muncă și sprijin acordată în funcție de venituri [Legea privind reforma protecției sociale adoptată în 2007 și Legea privind reforma protecției sociale (Irlanda de Nord) adoptată în 2007].”

2. Anexa XI se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea „GERMANIA”, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Prin derogare de la articolul 5 litera (a) din prezentul regulament și articolul 7 din volumul VI al Codului Social (Sozialgesetzbuch VI), o persoană care deține o asigurare obligatorie într-un alt stat membru sau care primește o pensie pentru limită de vârstă în temeiul legislației altui stat membru poate subscrie la regimul de asigurare voluntară din Germania.”;

(b) în secțiunea „FRANȚA” se elimină punctul 1;

(c) secțiunea „ȚĂRILE DE JOS” se modifică după cum urmează:

(i) la punctul 1, litera (g) se elimină;

(ii) la punctul 1 se adaugă următoarea literă:

„(h) În sensul articolului 18 alineatul (1) din prezentul regulament, persoanele menționate la punctul 1 litera (a) punctul (ii) din prezenta anexă care petrec o perioadă de ședere temporară în Țările de Jos au dreptul la prestații în natură în conformitate cu polița oferită asiguraților din Țările de Jos de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu articolul 11 alineatele (1), (2) și (3) și cu articolul 19 alineatul (1) din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate), precum și la prestații în natură prevăzute de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Legea privind asigurarea generală pentru cheltuieli medicale speciale).”;

(iii) punctul 2 se modifică după cum urmează:

(a) în partea introductivă și la litera (a), „legislației olandeze privind asigurarea generală pentru limită de vârstă” se înlocuiește cu „Legii generale privind pensiile pentru limită de vârstă”;

(b) la litera (b) primul paragraf, cuvintele „acestei legislații” se înlocuiesc cu cuvintele „legislației menționate anterior”;

(c) la litera (g) al doilea paragraf, „Legii generale a Țărilor de Jos privind asigurarea urmașilor” se înlocuiește cu „Legii generale privind rudele supraviețuitoare”;

(iv) punctul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) în partea introductivă, „legii generale a Țărilor de Jos privind asigurarea urmașilor” se înlocuiește cu „Legii generale privind rudele supraviețuitoare”;
- (b) la litera (d) primul paragraf, cuvintele „acestei legislații” se înlocuiesc cu cuvintele „legislației menționate anterior”;

(v) punctul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) la litera (a) punctul (i) prima liniuță, „Legea privind incapacitatea de muncă” se înlocuiește cu „Legea privind asigurarea de invaliditate”;
 - (b) la litera (a) punctul (ii), „Legea privind incapacitatea de muncă a persoanelor care desfășoară o activitate independentă” se înlocuiește cu „Legea privind prestațiile de invaliditate pentru persoanele care desfășoară activități independente.”
-